Nº. 3540. **DE TIJD.** 1858.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 24 DECEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 December.

Wanneer Wilberforce uit het graf kon opstaan, zou hij waarlijk reden tot groote verbazing hebben. De slavernij en slavenhandel, wier afschaffing de roem van zijn naam is, nog in het midden der negentiende eeuw een onderwerp van internationale vertoogen, een reden tot botsingen tusschen de mogendheden, een hefboom van de staatkunde! Reeds langer dan een halve eeuw geleden werd der wereld op luiden toon verkondigd, dat de handel in menschen had opgehouden, en de negerslaaf, met verbroken ketenen aan zijn voet, was in dien tijd het geliefkoosd zinnebeeld der vrijheid. En nu? Engeland, om der wille zijner vriendschap met het katoenteelende land, verpligt afstand te doen van het Regt van Onderzoek; Frankrijk, beticht van onder den modernen naam van landverhuizing den alouden slavenhandel op groote schaal te drijven, en door zijn magtigen bondgenoot gedwongen een officieel onderzoek naar het wezen van die landverhuizing in te stellen; de Prezident der Vereenigde Staten eindelijk, in zijn jaarlijksche boodschap aan het Kongres te Washington, een politieke gedragslijn aanradende, waarvan het vraagstuk der slavernij de grondslag is. Snijdende wanklanken in het choor der duizenden, die den lofzang zingen van de eeuw der algemeene vrijheid en gelijkheid, waarin wij het geluk hebben te leven!

De tegenwoordige Prezident der Vereenigde Staten schijnt een man met twee aangezigten te zijn, een van die personen, welke op het staatkundig tooneel twee rollen te gelijk spelen. Gisteren, in een brief aan het feestkomité te Pittsburg, trad hij op als de gemoedelijke zedemeester, de bespiegelende wijsgeer, de modelrepublikein, die de natie vermaant, haar op hare gebreken wijst, en haar uitnoodigt tot de deugden van het voorgeslacht terug te keeren, ten einde de vrijheid en eensgezindheid van het Gemeenebest te bewaren en het vaderland een roemrijke toekomst te bezorgen. Heden speelt hij voor het Kongres te Washington. Een ander publiek, een andere rol. De toga van Cato is weggeborgen, en hij verschijnt thans in een geheel nieuw karakter, dat van vrijbuiter-filantroop. In de houding van Benjamin Franklin en met de revolvers van Walker betreedt hij het tooneel.

Zien wij hoe het talent van den heer Buchanan eenheid weet te brengen in deze tweezijdige rol.

Men weet dat Kuba, de parel der Antilles, de rijke Spaansche kolonie, sedert jaren de begeerlijkheid der Amerikanen opwekte, en misschien zouden er op het bezit van dit eiland reeds lang geleden ernstiger aanslagen beproefd zijn dan die der flibustiers, als niet het Noorderdeel der Unie een verlies aan staatkundigen invloed te gemoet zag, wanneer bij het Zuiden een nieuwen staat werd gevoegd. De slavenquaestie is hier weder de hefboom, die alles in beweging brengt. Door de opneming van een nieuwen slavenstaat, zoals Kuba is, zouden de voorstanders der slavernij een overwegenden invloed in het Kongres verkrijgen, en hierom juist willen de abolitionisten in het Noorden niets weten van een vermeerdering van grondgebied door het aanhechten van Kuba. De Prezident is een *slavernyman*, en daaraan voornamelijk heeft hij het te danken, dat de magtige partij der neger-eigenaars en hun vrienden hem tot zijn tegenwoordige hooge waardigheid verhieven. Niets is natuurlijker, dan dat hij in den geest zijner voorstanders handelt, en er van gewaagt om de invallen op Kuba, voorheen op eigen kosten en risiko door de flibustiers ondernomen, thans voor rekening van den Staat te herhalen. In langwijlige zinsneden, die ons een hoog denkbeeld inboezemen van het geduld der leden van het Kongres (1), geeft de Prezident een gerekt verslag van de moeijelijkheden, welke zoo dikwijls omtrent Kuba tusschen Spanje en Amerika ontstaan zijn. Er komt geen einde aan de lijst van grieven, welke de heer Buchanan tegen Spanje opsomt. En wat is van dat alles de oorzaak? vraagt hij. Enkel dat Kuba een Spaansche bezitting is, en derhalve alle onderhandelingen te Madrid gevoerd moeten worden. Zulk een omslagtigheid druischt lijnregt aan tegen de Amerikaansche zinspreuk *»go ahead!"* De Prezident doet dan ook uitkomen, dat al die moeijelijkheden en geschillen met een buitenlandsche mogendheid niet zouden plaats hebben als Kuba aan Amerika behoorde. Het is dus wenschelijk dat dit eiland een staat worde van de Unie, hetzij door aankoop, hetzij op een andere wijze. Ziedaar de vrijbuiter.

Wat dit karakter grofs en stootends bezit wordt ruim vergoed door de gemoedelijke taal, welke de heer Buchanan als filantroop voert. Zijn woorden zijn nog aandoenlijker dan die, waarmede mevrouw Beecher Stowe de tranen der Negrofielen deed stroomen. Die beklagenswaardige slaven vinden, ongetwijfeld geheel onverwacht, een medelijdend hart bij het hoofd der slavenpartij. Want, hij zegt het in ronde woorden, het is niet alleen om de ligging, niet slechts om de rijke produktie, dat hij Kuba in de Unie wil opnemen, het is voornamelijk in het belang der arme zwarte arbeiders, dat hij vurig wenscht het aan Spanje te ontnomen zien. Thans helaas! is Kuba een slavenmarkt, en zoolang die er blijft bestaan, zullen de negerkoningen voortgaan met elkander te beoorlogen om hun krijgsgevangenen aan de Kubasche planters te kunnen verkoopen. »En zoolang zulk een toestand aanhoudt," zegt de heer Buchanan woordelijk, »is het onmogelijk dat het licht der beschaving en der godsdienst op gindsche zwarte kusten doordringt." Het menschlievend hart van den prezident sluit de barbaarsche horden op het Afrikaansche kustland niet buiten, en het is in hun belang, het is om hen tot beschaving en godsdienst te brengen dat Kuba van een Spaansche een Amerikaansche bezitting worden moet. Ziedaar de filantroop!

In hoeverre de wenschen van den Prezident kans op verwezenlijking hebben, is een punt, dat wij later zullen bespreken. Zooveel is zeker, dat hij zijn doel waarschijnlijk niet zal kunnen bereiken, zonder geheel en al de rol van vrijbuiter te vervullen. Want Europa is ongetwijfeld bij de nieuwe wereld nog veel te ver ten achter om een juist begrip te hebben van het filantropische gezigtspunt, dat Kuba in het belang van menschelijkheid, godsdienst en beschaving, een slavenhoudende Amerikaansche staat worden moet.

Wij willen hier alleen wijzen op het opmerkenswaard verschijnsel, dat in het midden der negentiende eeuw, slavernij en slavenhandel de spil zijn, waarop de binnenlandsche en buitenlandsche staatkunde van den meest vrijen Staat der wereld draait, en de eerste bewindsman van dien Staat in vollen ernst in een officiëel stuk aan de vertegenwoordigers der natie verkondigt, dat een Spaansche kolonie aangekocht of geroofd moet worden om de negers in Afrika te verlichten en te beschaven, en de negers in Amerika te vaster in de ketenen te houden.

(1) De geheele boodschap vult acht kolommen van den *Times*; omtrent twee duizend regels, met een zeer kleine letter gedrukt.

Ondanks de bloedige vervolgingen tegen de Christenen in de zeventiende eeuw, schijnen er in Japan nog afstammelingen van die martelaars over te zijn, welke in het geloof bleven volharden. Dit feit blijkt uit een brief, voorkomende in de *Civiltà Cattolica*, en verdient te meer opmerking, daar de meening algemeen verspreid is, dat op de Japansche eilanden geen overblijfselen van het Christendom meer te vinden waren. De geweldige uitroeijing der Christenen en de volstrekte afsluiting van de buitenwereld, welke daarop volgde, en twee eeuwen lang onwrikbaar werd gehandhaafd, gaven aan die meening groote waarschijnlijkheid. Ziehier nu wat de korrespondent der *Civiltà Cattolica* meldt:

»Gij zult met belangstelling hooren wat ik uit den mond van den Russischen admiraal Putiatine heb vernomen. Ik vroeg hem of er nog Christenen in Japan waren. Hij antwoordde, dat gedurende zijn verblijf te Nangasaki een Japansche Bons hem bezocht, en hem bij die gelegenheid verhaalde, dat hij bij den marteldood van acht Christenen tegenwoordig was geweest. Op een anderen dag trad een Japanner onverwacht bij den Griekschen-schismatieken priester of pope, welke de Russische expeditie vergezelde, binnen. Hij knielde voor hem neder en bad hem om een kruisbeeld. Men vroeg hem, of er nog meer Christenen waren dan hij. De Japanner antwoordde bevestigend, maar voegde er bij, dat het hun onmogelijk was eenige gemeenschap met de Europeërs te onderhouden, wijl, om aan de vervolging te ontkomen, zij verpligt zijn altijd in de bergen verborgen te wonen."

Bij de diskussiën over de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1859, heeft de minister van Koloniën (in de zitting der Tweede Kamer van 15 dezer) eenige staten overgelegd betreffende de werking der scheepvaartwetten, zoowel in het moederland als in de koloniën. Uit deze staten blijkt:

1°. Dat gedurende de eerste acht maanden van dit jaar in Nederland gebouwd zijn 135 schepen, metende 13792 lasten, en buitenslands 9 schepen, metende 1178 lasten;

2°. Dat in de eerste zeven maanden van 1858 zijn *ingeklaard* onder Ned. vlag 1757 sch., metende 352,015 ton; onder vreemde vlag 2761 sch., metende 522,451 ton; nog in ballast 244 sch., metende 49,695 ton; — *uitgeklaard* onder Ned. vlag 1252 sch., metende 287,940 ton; onder vreemde vlag 1079 sch., metende 263,824 ton; nog in ballast 2572 sch., metende 375,670 ton;

3°. Dat in de eerste zeven maanden van 1858 van uit Java enz. in Nederland zijn ingeklaard, onder Nederl. vlag 199 sch., metende 120,892 ton; onder vreemde vlag 9 sch., metende 5402 ton;

4°. Dat in de eerste zeven maanden van 1858 naar Java zijn uitgeklaard, onder Nederl. vlag 151 sch., metende 95,938; in ballast 1 sch., metende 743 ton;

5°. Dat gedurende 1857 de vrachtvaart van vreemde havens op vreemde havens is uitgeoefend door 3027 Nederl. sch. metende 515,729 ton; in ballast 770 sch., metende 131,266 ton.

In de zitting van den Gemeenteraad op gisteren was onder anderen aan de orde:

»Voordragt van B. en W. tot afstand van eene oppervlakte grond, ten behoeve van het *Paleis voor Volksvlijt.*

De heer Insinger wenscht, ter voorkoming van moeijelijkheden met het bestuur van het *Paleis voor Volksvlijt*, dat vóór het nemen van een raadsbesluit tot afstand van grond een kontrakt met dat bestuur worde opgemaakt en geteekend, daar deze maatregel toch in de bedoeling van het dagelijksch bestuur ligt.

De Voorzitter zegt, dat Burg. en Weth., op verlangen van het bestuur, spoed met de zaak maken, en daarom het teekenen van het kontrakt, hetwelk zeer omvangrijk zal wezen, niet vooraf is geschied. Moet men thans nog, vóór het nemen van een besluit, daartoe overgaan, dan zullen de werkzaamheden, waartoe het bestuur dadelijk wil overgaan, vertraagd worden.

De heer Insinger antwoordt, dat meerbedoeld bestuur, hetwelk het meeste belang heeft bij het bespoedigen der zaak, ook het kontrakt spoedig zal sluiten en teekenen.

De heer Heemskerk bestrijdt op verschillende gronden de meening van den heer Insinger, en verzet zich tegen uitstel der behandeling van deze voordragt. Spr. doet ook uitkomen, dat het eerste punt der voordragt, het bestuur te magtigen over te gaan tot amotie der kavalerie-kazerne, niet op nieuw aan den Raad behoort te worden onderworpen, daar hiertoe reeds door den Raad vergunning is verleend. Vervolgens deelt hij eenige opmerkingen mede betreffende den aard van het te sluiten kontrakt.

Door den Voorzitter wordt, met een terugblik op den loop der zaak, aan den vorigen spreker, op het laatste der door hem besproken punten, eenige opheldering verstrekt.

De heer Insinger volhardt bij zijne meening; in het belang der stad, als ook in dat der onderneming, acht hij het wenschelijk, dat vóór het nemen van eenig nieuw besluit de wederzijdsche verpligtingen van de stad en van de maatschappij behoorlijk geregeld worden. — Hij wordt in tegenovergestelden zin beantwoord door den heer Tcding van Berkhout, die o. a. doet uitkomen; dat de

maatschappij voor het *Paleis voor Volksvlijt* niet meer grond vraagt dan haar vroeger is toegestaan. — De heeren Cool en Luden verklaren zich insgelijks tegen uitstel, en zouden het betreuren dat, nadat de Raad eens tot afstand van gronden besloten heeft, aan de onderneming nieuwe moeijelijkheden in den weg wierden gelegd. — De heer Corver Hooft vereenigt zich met de zienswijze des hn. Insinger. — De heer Heshuyzen ondersteunt de voordragt van burg. en weth. en bestrijdt het voorstel om de zaak te verdagen. — Dit voorstel vindt echter ondersteuning bij den heer Bicker, op grond dat de zaak met het ministerie van oorlog nog niet definitief is geregeld. — De Voorzitter verklaart dat bij burg. en weth. geen de minste vrees voor nieuwe verwikkelingen met het bestuur van het *Paleis voor Volksvlijt* bestaat. — De heer Jolles dringt in het belang der onderneming, en dus ook in het belang der stad, er op aan dat aan het bestuur zoo veel faciliteiten worden gegeven als slechts mogelijk zijn.

In omvraag wordt in de eerste plaats gebragt: aan het bestuur van het *Paleis voor Volksvlijt* vergunning te verleenen tot het afbreken van een gedeelte der kavalerie-kazernen bij de Utrechtschepoort. Hiertoe wordt besloten met algemeene stemmen. — Daarna wordt met 24 tegen 7 stemmen besloten hiertoe thans reeds over te gaan en niet vooraf het kontrakt te teekenen. (*Tegen*: de heeren Insinger, Muller, Schimmelpenninck, Bicker, Lintelo de Geer, Luden en Corver Hooft). Mitsdien vervalt het voorstel-Insinger. — Het tweede punt, de bedoelde gronden niet meer voor stads grond bestemd te bepalen, wordt zonder hoofdelijke omvraag aangenomen. De heer Bicker verklaart zich hiermede niet te kunnen vereenigen. — Vervolgens wordt bepaald, dat de gronden in erfpacht zullen worden uitgegeven tegen 50 cent per □ roede per jaar en worden B. en W. gemagtigd met het bestuur van het *Paleis voor Volksvlijt* te kontrakteren. Een eerste kontrakt zal behelzen de wederzijdsche verpligtingen der twee partijen en een tweede zal de erfpacht betreffen.

Het ontwerp-besluit in zijn geheel wordt daarna goedgekeurd.

Met dit ontwerp stond in verband de voordragt van Burg. en Weth. om de Utrechtsche poort voor amotie te verkoopen.

Het bestuur der Maatschappij van het *Paleis voor Volksvlijt* heeft bedenkingen geopperd tegen de door de afdeeling Plubieke Werken gestelde som, waarvoor deze Maatschappij de poort kan overnemen, en wil minder geven. Daarom wordt de publieke veiling voorgesteld. De heeren Boelen, Cool, Teding van Berkhout, Heemskerk, Insinger (die naar aanleiding van het verschil van gevoelen, dat ten deze tusschen Burg. en Weth. en het bestuur der Maatschappij bestaat, nadrukkelijk in overweging geeft met het teekenen van het straks besproken kontrakt den meest mogelijken spoed te maken); Cats Bussemaker, (wiens voorstel — dat Burg. en Weth. de poort tot geen lagere som mogen verkoopen dan die welke door den van stadswege aangestelden deskundige is geschat, en waarvoor de poort aan de Maatschappij is aangeboden, — niet wordt ondersteund). Heshuysen en de Voorzitter, wisselen van gedachten over deze voordragt, die zonder stemming wordt aangenomen.

De *Staats-Courant* van heden bevat het volgende berigt omtrent het exercitie-eskader:

„Volgens berigt van den schout-bij-nacht 't Hooft, kommandant van het oefenings-eskader, was hij den 5 Dec. jl. liggende te Porto Santo, hebbende Zr. Ms. fregat *Admiraal van Wassenaer* naar Funchal en Zr. Ms. schroefstoomschip *Vesuvius* naar Teneriffe gezonden, om de stoomschepen *Citadel van Antwerpen* en *Vice-Admiraal Koopman*, die van het eskader verwijderd waren, naar Porto-Santo op te roepen. — De schout-bij-nacht had het voornemen om, zoodra de schepen vereenigd waren, de reis naar Cadix aan te nemen.”

Men verneemt nader, dat de pleidooijen voor den Hoogen Raad in de zaak van de gemeente Leyden tegen den Staat der Nederlanden, nopens het Haarlemmeer, Donderdag den 6 Jan. zullen aanvangen, om des noodig Vrijdag 7 Jan. te worden voortgezet.

De Staats-kommissie, bij Zr. Ms. besluit van 27 Nov. ingesteld, tot het onderzoeken der kol. remise-rekening over 1857, heeft gisteren avond hare eerste zitting gehouden. Deze kommissie bestaat uit de heeren Loopuyt, Insinger, van Nispen van Sevenaer, Mackay, Notscher, Simons, Hora Siccama en van Fridagh. Zij wordt geopend door den minister van Koloniën, terwijl haar als sekretaris bijstaat de heer Mr. L. W. C. Keuchenius, fung. sekr. gen. bij het depart. van Koloniën.

Aan Z. M. is, naar men verneemt, ingediend een adres van Wouter Vos van Raamsdonk, waarbij deze veroordeelde gratie verzoekt van de straffe des doods, waartoe hij als brandstichter door het Prov. Geregtsh. van N. Brabant is veroordeeld. Men weet, dat deze misdadiger reeds volle bekentenis heeft afgelegd en van de kassatie, welke hij had aangeteekend, heeft afgezien.

Z. M. heeft bepaald, dat tot de kleeding en uitrusting der manschappen aan de verschillende korpsen van het leger voortaan zullen behooren een knipmes, een eetlepel en een slotborstel. Verder is bepaald, dat de soldaten zoo min mogelijk aan kortingen zullen zijn onderworpen.

'S GRAVENHAGE, 22 Dec. Dezer dagen is de benoeming medegedeeld van den nieuwen Engelschen gezant lord Napier. Er bleven intusschen nog altijd eenige legatiën alhier over, wier afgetreden hoofden nog niet waren vervangen. Thans verneemt men, dat Z. K. H. de kroonprins-regent van Zweden, den admiraal Virgin heeft bestemd, den graaf von Lövenskiold op te volgen als Zweedsch gezant bij het hof der Nederlanden.

LEIDEN, 22 Dec. Eergisteren morgen ten 7 ure heeft tusschen Katwijk a/z. en Katwijk a/R. eene aanranding op den publieken weg plaats gehad. Eene vrouw uit de mindere volksklasse begaf zich op genoemd uur op weg, ter verrigting harer werkzaamheden. Toen zij nabij de lijnbaan van den heer Cazaux van Staphorst was genaderd, sprong er een manspersoon uit een boschje te voorschijn, vroeg haar om geld, en hield te gelijk zijne hand voor haren mond om haar het schreeuwen te beletten; de arme vrouw bezat niets meer dan 50 cents, welke zij den aanrander gaf, waarop hij haar ongedeerd liet voortgaan. Ofschoon de policie ijverige nasporingen doet, is het haar nog niet mogen gelukken den dader te ontdekken.

OMMEN, 21 Dec. Zaturdag jl. is door de justitie alhier, op de Ommerschans gearresteerd en procesverbaal opgemaakt tegen zekeren kolonist J. Vredenbergt, welke beschuldigd wordt wegens poging tot moord; genoemde kolonist is gisteren van hier reeds naar Deventer getransporteerd geworden.

LEEUWARDEN, 20 Dec. Van den 11n tot en met 17n dezer zijn in provincie Friesland 19 runderen aan de heerschende longziekte gestorven en 10 door de ziekte aangetaste runderen voor rekening der eigenaars afgemaakt, waarmede het totaal der gevallen sedert 1 Jan. jongstl. bedraagt 1471. Gedurende hetzelfde tijdvak heeft de ziekte zich in 20 nieuwe stallen geopenbaard en zijn 9 veebeslagen gezond verklaard.

LUXEMBURG, 20 Dec. Men zegt dat de Kamer in hare geheime zitting van jl. Vrijdag, ten aanzien van het konkordaat, het volgende besluit heeft genomen: De Regering zou bij den H. Vader aandringen dat Z. H. van haar besluit (om het konkordaat niet aan een latere goedkeuring der Kamers te onderwerpen) afzie en Z. H. verzekeren van de voorkomendheid en eerbied, welke de Luxemburgsche vertegenwoordiging tegenover de Katholieke Kerk immer in acht heeft genomen. Bij het publiek wordt daaruit het gevolg getrokken, dat het konkordaat *ad calendas græcas* is uitgesteld.

(Köl. Zeit.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 Dec. De tijding, dat binnenlandsche onlusten in Conchin-China zouden zijn uitgebroken, wordt bevestigd. Luidens een uit Manilla ontvangen brief, dd. 23 Okt. zou het hoofd van den opstand Tonking een prins zijn van de dynastie der Trunhs, wiens vader in 1851 overleden, in Tonking zeer bemind was.

Deze dynastie, te gelijkertijd met die der Dés, heeft tot het einde der achttiende eeuw geregeerd, maar werd onttroond door de overweldigers Tay-Son; doch deze bezaten slechts weinige jaren het oppergezag en werden op hunne beurt overwonnen in een moorddadigen krijg door Hoang-Dé, uit de dynastie Nguyen, welke na zijn zegepraal Tonking aan Cochin-China hechtte en in 1802 den naam van Gia-Long aannam. Deze vorst beschermde de Franschen en Katholieken, aan wie hij alles verschuldigd was. Zijn opvolgers Minh-Menhn, Thien-Tri en Tu-Duk, veranderden geheel van staatkunde, en de wreedheden en vervolgingen van den laatst regerenden Keizer tegen de Christenen zijn bekend.

Men zeide te Manilla, zooals de *Moniteur de l' armée* berigt, aan welk blad een en ander ontleend is, dat de nieuwe pretendent zeer gunstig voor de Christenen gestemd was: 't is overigens bekend dat zijn vader, die in 1837 zijne regten wilde doen gelden, zich beijverd had om de Christen bevolkingen voor zich te winnen. Men zal spoedig weten wat er van een en ander is, daar pater Rivas, die naar Tonking is gezonden om den toestand aldaar te onderzoeken, den 17 Okt. ter vervulling zijner zending vertrokken is.

't Schijnt intusschen stellig, blijkens de zoo wel uit Tonking als uit Kambodje ontvangen tijdingen, dat in het land eene algemeene opschudding heerscht. 't Is te begrijpen dat admiraal de Genouilly te midden eener bevolking van verscheidene millioenen zich met den stand der zaken heeft willen bekend maken, alvorens zijne krijgsondernemingen in het hart van het land te beginnen.

— De zaak van den heer de Montalembert, die zoo zeer de algemeene belangstelling had gaande gemaakt, is heden in hooger beroep voor het keizerlijk hof behandeld. De aandrang om toegangbilletten tot de geregtzaal, was zeer groot geweest; daar evenwel dat lokaal eene zeer beperkte ruimte heeft, werden betrekkelijk weinigen toegelaten. Onder de meest bekende personen, die de teregtzitting bijwoonden, merkte men op de heeren Odilon Barrot, de Falloux, de Flavigny, de Corcelles, Vitet, Lenormand, de Meaux enz. Ook een twintigtal dames hadden zich toegang weten te verschaffen.

Na de debatten heeft het hof de uitspraak der korrektionneele regtbank vernietigd, voor wat betreft de aanranding van het beginsel van het algemeen stemregt, van de regten en het gezag van het hoofd des Staats, hem krachtens de konstitutie toegekend, welke misdrijven door het hof niet aangenomen zijn. Daarentegen heeft het de uitspraak der regtbank gehandhaafd voor wat de twee andere misdrijven aangaat (schending van den eerbied aan de wetten verschuldigd en opruijing tot haat en verachting der regering). Het heeft bij gevolg de gevangenisstraf van zes maanden verminderd op drie maanden, terwijl de boete van 3000 fr., waartoe de heer de Montalembert veroordeeld was, als zoodanig behouden blijft.

— Men leest in een korrespondentie, geschreven voor den uitslag van het proces: „Welke is het rezultaat der door den heer de Montalembert geweigerde en, naar men zegt, door den Keizer gehandhaafde gratie? Alle regtsgeleerden waren van meening dat die gratie hem in het bereik liet der regering, zoodat er slechts een ministerieël besluit noodig is om hem te noodzaken Frankrijk te verlaten, hem naar een of andere stad te verwijderen, en zelfs hem naar Algerie over te brengen. 't Is daarom, wordt gezegd, dat men den heer de Montalembert gratie heeft verleend in plaats van eene amnestie.

„Immers deze laatste ontheft niet alleen van de straf, maar vernietigt zelfs de daad, die het voorwerp der straf is geweest, en tegelijker tijd al hare gevolgen. De heer de Montalembert zou derhalve geen gevangenschap ondergaan, maar ter beschikking zijn van de Regering, die op een woord, op een vermoeden hem zou kunnen dwingen Parijs ja Frankrijk te verlaten, en hem de plaats van zijn verblijf, van zijn verbanningsoord zou kunnen aanwijzen. Hij zou in denzelfden toestand als de heer de Curzon van Poitiers zijn, een der meest achtenswaardige mannen uit het departement der Vienne, die onlangs tot verscheidene maanden gevangenschap is veroordeeld, wijl hij een adres had opgesteld, 'twelk de werklieden te Poitiers den graaf de Chambord wilden zenden, om dezen hunne gehechtheid te betuigen.

„De heer de Curzon, een ijverig Katholiek, voormalig kweekeling van de polytechnische school, en in 1830 van zijn ambt ontzet, uithoofde hij weigerde den eed af te leggen, is een waar patriarch. Hij heeft veertien kinderen, welke hij-zelf onderwijst; met eigen handen beploegt hij zijne akkers en geniet de algemeene achting. 't Is een wezenlijke ramp, wanneer politieke vonnissen zulke eerbiedwaardige lieden treffen. Sommige hebben beweerd dat het onmogelijk was dat lieden als de heeren de Montalembert en de Curzon door de wetgeving van Februarij konden worden getroffen, welke wetgeving aan de willekeur van de Regering lieden overlevert, welke een zekere veroordeeling hebben ondergaan. Maar de regtskundigen volharden in de meening, dat de zaak aan geen twijfel onderhevig was.....

„Wat meer verwondert dan de komst van den Grootvorst Konstantijn te Parijs is de invloed, dien prins Jerome Napoleon meer en meer op de zaken erlangt. Waaraan moet de gunst worden toegeschreven, welke hij tegenwoordig in de Tuilerien geniet? Men heeft vele gissingen geopperd nopens dien omkeer. Laatstelijk werd gezegd, dat de Keizer het bezwaar had overwogen, 'twelk zou ontstaan, indien hij mogt komen te vallen, en de napoleontische belangen niet op één man berustten.

„En bestond er noodzakelijkheid dat gevaar te vermijden, dan was er wel aan niemand anders te denken dan aan den neef des Keizers. Immers werd deze niet als middel genomen, dan zou hij reeds dadelijk een struikelblok te meer in zulk een toestand zijn. Zij, die deze verklaring geven voegen daaraan toe: dat het noodzakelijk is Jerome Napoleon tot het middelpunt der napoleontische belangen te maken, ingeval tot de instelling van een regentschap moest worden overgegaan, daar diens oude gehechtheid aan de revolutie een te grooter voordeel aanbiedt.

„Immers, van waar zou het gevaar ontstaan; van waar zou een geduchten aanval te vreezen zijn op het oogenblik des overgangs tot een regentschap? Van de revolutie. Door alzoo vooraf met haar in onderhandeling te treden, door hare mannen te gebruiken, en haar eene koncessie maar nog meer beloften te geven, zou men eene schok kunnen voorkomen.

r is dus in de kombinatie, waarvan men een aring wil geven, iets van de berekening, welke na overlijden van den hertog van Orleans de voorkeur geven aan de ooms van den graaf van Parijs boe moeder van dien prins; iets van de politieke wijze, die veroorzaakt, dat in Engeland de prins Wallis immer met de hoofden der oppozitie veren is.

Is tevens een middel om hen te bedwingen en aan oedigen, een beroep op hunne gematigdheid, en te een uitzigt voor hunne verwachtingen.

Is niet bewezen dat het aldus gesteld is, men aalt slechts wat gezegd wordt door lieden, die in gelegenheid zijn uit goede politieke bronnen te putten. Is overigens duidelijk dat noch de woorden, noch handelingen van den prins-minister, deze gissingen nstraffen.

Men kent nu het besluit, waarbij het regt van waarwing aan de Algerijnsche prefekten is onzegd. Eenige nden geleden was de pers in Algerië minder vrij in Frankrijk; nu is zij vrijer en men mag in de hoofdstad van den Dey schrijven, wat men te Parijs zou durven. 't Schijnt alsof Algerië door de Voorgheid is verkozen tot een land ter opkweeking der eid, waar men onder het opzigt van den prinsister, proefnemingen zal kunnen doen, om die later op grooter tooneel over te brengen. Dat altans laat vermoeden."

— De Keizer heeft een bezoek afgelegd bij den groott Konstantijn, aan de Russische ambassade.

— De heer Rigault, een der redakteurs van het *rnal des Débats*, is gisteren overleden.

— 's Is niet zonder bekommering, dat zij, die met Oosten nauwkeurig bekend zijn, de pogingen gaden der Christenen aldaar, om tot vrijheid en onafkelijkheid te geraken en tevens de magteloosheid Porte, die niet in staat is de door het hatti-humayoun rgeschreven beginselen ten uitvoer te brengen, daar en ander Turkije met groote gevaren bedreigt. n vreest een algemeenen opstand, een of andere edige gebeurtenis, die zich over het gansche rijk des ltans zou uitbreiden.

— Omtrent Zwitserland leest men in een korresponntie, dat Frankrijk sedert weinige dagen in dat land r den heer Turgot als ambassadeur wordt vertegenwoorgd. Sedert lang hebben de mogendheden daar slechts tegenwoordigers van lageren rang, zoodat de benoeming n een Fransch ambassadeur de aandacht van het puek, maar vooral van de Zwitsersche pers, wekt. De dikale bladen varen bij deze gelegenheid uit tegen het izerlijk beschermheerschap waarmede, zooals die bladen weren, Zwitserland bedreigd wordt. Maar bovenal is zaakgelastigde van den Pauselijken Stoel blootgesteld de aanvallen der revolutionnaire partij. De apostoche nunciatuur is den radikalen onaangenaam; zij llen zich van dien trouwen en ijverigen bewaker der estelijke regten ontslaan, daar hij vaak hunne heilze plannen verijdelt. Er is alzoo besloten eenen algeeenen kreet tegen de nunciatuur aan te heffen en men gint den persoon niet de daden van den tegenwoorgen Nuntius aan te vallen, om hierdoor die instelling ondermijnen. Mgr. is dienvolgens verpligt geweest nlangs op officiëele wijze eenige zoogenaamde officiëele ntijgingen te logenstraffen, waarvan hij het voorwerp as. Dit is het derde bedrijf der komedie, welke seert drie jaren in Zwitserland gespeeld wordt.

Men is begonnen met de kloostergeestelijken in minchting te brengen en geëindigd met de abdijen op te effen en te sekularizeeren; vervolgens heeft men de ezuïeten gelasterd en ook hunne kollegiën en scholen esloten. Nu vangt men aan den zaakgelastigde van den H. Stoel aan te randen, en men hoopt het zoo verre te rengen dat de apostolische nunciatuur opgeheven wordt. n het vierde bedrijf zullen de Bisschoppen aan de beurt gen en het vijfde door de ontzetting der pastoors van un ambt zal de komedie besluiten, altans indien de akteurs ij magte zijn hunne verraderlijke plannen door te zetten.

Intusschen heeft het Katholieke Zwitserland een groot erlies geleden door het overlijden van den bisschop Coadjutor Mgr. Albert von Haller, die sedert vijf maanen tot die waardigheid verheven was. Zooals zijn beoemde vader was hij te Parijs tot de Katholieke kerk overgegaan, waarna hij als militair in dienst van iëmont trad; vervolgens bestudeerde hij de theologie te Rome en vervulde het ambt van kanselier bij de apost. nuntiatuur in Zwitserland; in 1858 werd hij door Pius IX tot de bisschoppelijke waardigheid verheven.

De groote Raad van het kanton Freiburg heeft den 13e dezer de herfstzittingen hervat. In zijne eerste vergadering heeft de Raad de voorlezing aangehoord van een verzoekschrift der vorige kloosterlingen van de abdij der Bernardijner monniken van Hauterive, welke, naar het voorbeeld der Karthuizers van *la-Part-Dieu* in hun klooster wenschen terug te keeren en in het bezit te worden gesteld van het nog bestaande gedeelte van hun vermogen.

Dat verzoekschrift zal onderzocht worden om middelen te beramen er gevolg aan te geven, indien hiertoe redenen bestaan.

In de Vergadering van den 14n heeft de groote Raad het dekreet bediskussiëerd betreffende de registers van den burgerlijken stand en het verslag gehoord der kommissie, belast met het onderzoek dier zaak. Zij stelt de aanneming van het dekreet voor, 'twelk aan de pastoors den last opdraagt de registers van den burgerlijken stand te houden, 'tgeen eenparig is aangenomen behoudens eenige wijzigingen in de redaktie.

— Overal waar zich uitgewekene Polen bevinden is de dag van 29 Nov. sedert zeven en twintig jaren plegtig herdacht geworden. Ook dit jaar zooals in voorgaande jaren hebben de Poolsche uitgewekenen te Parijs en Londen, na zich in eene kerk vereenigd te hebben om God genade voor hun ongelukkig land af te smeeken, elkander door vaderlandslievende woorden bemoedigd. Prins Adam Czartoryski, die afwezend was, heeft zijnen landgenooten zijn leedwezen betuigd dat hij dien dag te Parijs niet kon zijn. De heer Morawski, oud-minister van Buitenl. Zaken te Warschau, heeft in eene treffende redevoering de Poolsche zaak besproken en de regten en grieven van dat land in herinnering gebragt. In zijne rede wordt er op gewezen, dat Ruslands politiek, zoo vijandig tegen Polen, nooit in den grond eenige verandering ondergaat, welke ook de vorst wezen moge die regeert. Men moge tegenwoordig te Petersburg meer vrijzinnig zijn, men is daarom niet minder willekeurig te Warschau of te Wilna, waar met de geweldige overheersching van Rusland op Polen immer wordt voortgegaan, door de godsdienst en de Poolsche nationaliteit te vervolgen met verkrachting der heiligste regten, die door plegtige traktaten zijn gewaarborgd, welke dagelijks worden ingeroepen, wanneer het andere volken geldt.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Dec. De heer Bright zet met veel geestkracht zijn hervormingswerk door. Dingsdag jl. heeft hij wederom te Glasgow een rede gehouden voor een talrijke vergadering, die hem met de levendigste toejuichingen begroette.

— De echte Tories houden tegenwoordig nooit anders *speeches* dan bij *meetings* over landbouwaangelegenheden. Van daar dat men van dien kant bijna geen antwoord verneemt op de aanvallen, welke de adel thans dag aan dag uit den mond van den heer Bright verduren moet. Bij gelegenheid eener tentoonstelling in Sherbourne heeft sir Sturt, die met hart en ziel de Tories aanhangt, goedgevonden zijn gevoelen te uiten over de twee onderwerpen, die thans in Engeland aan de orde van den dag zijn: de Parlements-hervorming en den toestand van Frankrijk. Omtrent het eerste gaf hij zijn blijdschap te kennen, dat de Tories en niet de Whigs dat groote vraagstuk zouden oplossen. Op welke wijze vergat hij te zeggen, en de korte inhoud zijner rede op dit punt was: „Ik zeg u — verlaat u op lord Derby." De toehoorders vonden dat de redenaar zeer diplomatiesch gesproken had, een eigenschap waarvan het tweede deel zijner redevoering geen blijken gaf. Immers hij zeide op rondborstigen trant het volgende:

„Iedere morgen is mijn eerste werk den goeden God te danken dat ik als Engelschman en niet als Franschman in de wereld ben gekomen. Tot geen prijs zou ik wenschen een Franschman te zijn. Als men bedenkt hoe de Franschen geregeerd worden en hoe men hen de duimen op de oogen houdt, kan een Engelschman zich moeijelijk hun lot voorstellen. In Parijs durft de mensch nauwelijks niezen of zijn neus snuiten en als hij het doet, wordt het terstond aan de policie getelegrafeerd. Noch in de zaak van Montalembert, noch in die van Portugal wil ik partij voor den Keizer trekken; maar ik mag toch niet uit het oog verliezen dat men de Franschen niet als Engelschen kan behandelen. Het motto der eersten is: „Schandaal als 't u belieft," dat der laatsten: „in 's Hemelsnaam vrede." De Franschen hebben zulk een opgewonden aard dat men, om ze rustig te houden, hen met een ijzeren roede moet regeren. Daarom geloof ik, dat de *Times* en de *Saturday-Review* den Keizer te hard beoordeeld hebben. In een artikel van het laatste blad wordt hij als „bloeddorstig" uitgemaakt. Dat is veel te sterk; zulke beleedigingen, enz."

Een verslaggever van deze aanspraak vraagt, of Sir Sturt, die den Franschen Keizer niet wil beleedigen, „de ijzeren roede" soms voor een kompliment houdt?

— Uit Ierland hoort men van geene inhechtenisnemingen meer en de ontstane spanning schijnt grootendeels bekoeld. Den jongelieden, die op het dwaalspoor zijn gebragt, wordt weinig deelneming betoond, daar de R. K. geestelijkheid van den kansel hunne handelingen gelaakt heeft. Onder anderen heeft de Eerw. Campbel van de kansel de geheime herkenningsteekenen van het genootschap *Phœnix* bekend gemaakt en in krachtige bewoordingen zijne heilloozе strekking veroordeeld.

— Met de laatste berigten uit Indië zijn bijzonderheden vermeld nopens den togt van Tantia Topee en binnen te dringen, welk land in het Zuiden van Indië aan gene zijde van den Ganges is gelegen en door de rivier Nerbeddha van Hindostan gescheiden wordt. zijn intrede te Dekhan. Deze bevelhebber, zoo leest men in een blad, die onder de bevolkingen van Hindostan in hooge achting staat, wordt sinds lang door de Engelschen als hun gevaarlijksten vijand beschouwd, zoowel uit hoofde van zijn onbetwistbaar militair talent als om zijne buitengewone werkzaamheid. Nena Sahib, zijn broeder, die pogingen had aangewend om de Mahratten tot opstand te bewegen, daar deze bevolking de Britsche overheersching verfoeit, verkreeg de overtuiging dat zij aan den opstand zouden deelnemen, zoodra het leger der muiters voor haar verscheen. Het was dus noodzakelijk Dekhan

Die rivier moest alzoo het eerst worden overgetrokken, maar de Engelschen slaagden er in dit den muitelingen tot op dit oogenblik door krachtige maatregelen te beletten; intusschen veinsde Tantia Topee naar Bhilsa op te rukken en lokte op dat punt de Engelsche troepen, die hem achterna zaten, doch toen die troepen in die rigting oprukten, keerde hij op zijne schreden terug, nam een tegenovergestelden weg en trok over den Nerbeddah op omstreeks 80 kilometers afstand van Husseirgabad. Toen bereikte hij met gezwinden pas het gebergte en vervolgens Kandeish, waar hij zich thans ophoudt.

Om de algemeene opinie op een dwaalspoor te brengen, zoo leest men in een blad, melden de groote bladen dat Tantia Topie aan zijn linker flank door een sterke kolonie wordt bedreigd, terwijl een leger van 4200 man hem tegenhoudt door hem den overgang van de Dowlabarce te beletten. Doch die berigten zijn niet juist; uit onbetwistbare partikuliere korrespondentien blijkt het, dat hij gelukkig de rivier is overgetrokken, en wel degelijk in Kandeish is, niet aan het hoofd van 5000 man, zoo als die bladen schrijven, maar aan de spits van 18000 man, alle uitmuntende troepen, waaronder het beruchte kontingent van Gwalior.

De provincie Kandeish, tot het prezidentschap Bombay behoorende, is in het noordwesten van Dekhan gelegen, en bevat twee millioen inwoners, meestal Mahratten, die er zich in 1718 gevestigd hebben, en met den diepsten afkeer het Britsche juk torschen. De Engelschen hebben dan ook bij den aanvang der onlusten al het mogelijke aangewend om het leger der muiters te beletten er binnen te dringen; doch Tantia Topees komst in Kandeisch heeft hun plan verijdeld, 'tgeen tot gewigtige gebeurtenissen kan aanleiding geven.

Uit de andere gewesten van Indië geven de berigten weinig nieuws. Lord Clyde was nog tot geene krijgsverrigtingen overgegaan; de stemming der bevolkingen van Oude was steeds even vijandig, ondanks de proklamatie van Montgommery.

— Uit Amerika wordt geschreven, dat de oorlog, dien keizer Soulouque voornemens is op nieuw tegen den Dominikaanschen Staat te voeren, zoodra de wapenstilstand geëindigd zal zijn, door het geheele land afgekeurd wordt, en bovenal in de havens, waar men vreest dat een derde nederlaag van het Taitische leger het gevolg er van zou zijn. Men zegt, dat twee regimenten zwarte infanterie te Guarico in opstand hadden zijn geraakt, en de soldaten hunne wapens hadden weggeworpen. Op bevel des Keizers was er een proklamatie afgekondigd, dat hoewel de oorlog tegen St.-Domingo misschien noodzakelijk kan worden, die evenwel nog niet als stellig moest worden beschouwd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 30. Dec. Te Pavia is een professor dier stad, de heer Rossi, die zich door antinationale gezindheid kenmerkte vermoord. De dader is onbekend. Men vreesde dat zijn begrafenis aanleiding tot noodlottige demonstratiën, ja tot ernstige onlusten zou geven.

Aan de *Opinione* van Turijn, wordt omtrent dien moord het volgende geschreven: Gisteren werd de professor in de veeartsenijkunde Rossi in een der straten te Pavia vermoord. Men beweert dat tot dien moord geen politieke reden de aanleiding heeft gegeven. Op de muren dar stad las men echter: „De dood aan den raadsheer Rossi! Leve Italië! Gelijkheid en broederschap! 't Oogenblik is aangekomen om sterk en eensgezind te zijn!" Onder de studenten heerscht groote opgewondenheid. Men zegt dat te Brescia een officier mishandeld is geworden, omdat hij weigerde zijn sigaar weg te werpen.

In een blad leest men nog dit: Verleden Zaturdag werd te Parma door een troep moedwilligen een aanval tegen het militaire voedingsmagazijn ondernomen. De deur er van was met terpentijn bestreken en een kuil er om gegraven. Op het oogenblik dat men de terpentijn in brand wilde steken, ontdekte de wacht het gevaar en de toegeijlde soldaten verijdelden het plan.

— In de *Wiener Zeit.* leest men het volgende: „Een Turijnsch blad, waarvan men zegt dat het in hooge mate des graven Cavours gunst bezit, zegt: „Oostenrijk heeft nog den tijd, om het Lombardiesch Venetiaansch koningrijk aan Piëmont te verkoopen, en wij kunnen het de verzekering geven, dat in dat geval ten eenemale zijne financiëele verlegenheid, zijne staatkundige bekommeringen zullen ophouden." Men ziet dat het Parijzer agentschap Bullier — want daar is het denkbeeld ontstaan, zoo als men weet — fortuin maakt met zijn

nieuw plan om Italië te bevredigen. Als dat lukt, zal het pozitieve Europeesche volkenregt met een nieuw hoofdstuk verrijkt worden. Het zal heeten: „Landenverkoop bij opbod, in 't openbaar" en als toevoegsel de grondstellingen van 1789 hebben."

— Als eene bijzonderheid wordt gemeld, dat te Genève, hetwelk men het Protestantsche Rome pleegt te noemen, de vier hoogste civiele betrekkingen door Katholieken worden vervuld.

BERLIJN, 22 Dec. De Kamers zijn tegen den 12 der aanst. maand bijeengeroepen.

— Uit Florence wordt geschreven, dat de Koning en de Koningin van Pruissen die stad verlaten hebben en naar Rome zijn gereisd, waar zij den 24n zullen aankomen om er het Kerstfeest bij te wonen. Ook Z. K. H. prins Albrecht was van Napels derwaarts vertrokken, om er met HH. MM. te gelijkertijd te zijn.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		22 DEC. 4½ u.	a		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.				
Nederl. Bank	4 „	170	„		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	64⅝	„	64 11/16	
Dito Dito	3 „	76⅝	„		
Dito Dito	4 „	98⅞	„	98 15/16	
Amortis. Syndik.	3½ „		„		
Aand. Handel-Maatsch.	„	143	„		
Oost-Ind. Leening	4 „	98½	„		
Aand. Holl. Spoorweg.			„		
Leening idem	4½ pCt.	100	„		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „	101⅛	„	101¼	
Maatschappij van Weld.	4 „		„		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ „		„		
Dito bij *Rothschild*	2½ „	53⅜	„		
Frankrijk, Certifikaten	3 „		„		
Spanje, Obligatiën	1½ „	30¾	„		
Dito	3 „		„		
Dito Binnenl.	3 „	42 3/16	„	42 5/16	42¼
Amortisable Schuld			„		
Bewijzen Coupon		6¼	„	6 5/16	
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			„		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	47⅜	„	47 7/16	
Dito 1856	3 „	46	„		
Dito Uitgestelde			„		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	106½	„	106⅝	106½
Dito bij idem 1828/1829	5 „	104	„	104⅛	104
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	92⅝	„	92⅞	
Dito bij idem 1840	4 „	86¾	„		
Dito bij *Stieglitz*	4 „	86 11/16	„	86¾	
Dito Nieuwe	4 „		„		
Dito 5de Serie	5 „	99⅛	„		
Dito 1855, 6de Serie	5 „	102¾	„	102⅞	102¾
Dito adm. te Hamburg	5 „	100	„	100⅛	
Dito dito te Londen	5 „	101¼	„		
Dito dito dito	4½ „	99¼	„		
Inschrijving in Assignat.	6 „	67	„		
Certifikaten van dito	6 „	67¼	„		
Spoorweg Aktiën	5 „	80¾	„		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	159	„		
Obligatiën	4 pCt.	83⅜	„	83½	83⅜
Pruissen, Obligatiën	4½ „		„		
Aandeelen 1854	3½ „	209	„		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „		„		
Dito dito	4 „		„		
Dito Metalliek	5 „	77¾	„	77 13/16	
Dito Rente Amsterdam	5 „	86 9/16	„	86⅝	
Dito Nationale 1854	5 „	78⅝	„	78 11/16	
Dito dito	2½ „	39 7/16	„	39½	
Weener Bank-Aktiën	*f*	1160	„	1165	1165
Dito Aand. fl. 250, 1839	„		„		
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.		„		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen		41½	„		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „		„		
Dito bij *Rothschild*	5 „		„		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „	100⅜	„		
Dito	3 „		„		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „	100½	„		
Dito 1839 van £ 100	5 „		„		
Dito 1843 „ £ 100	4½ „		„		
Dito 1852	4½ „		„		
Dito 1858	4½ „		„		
Sardinië	5 „	89¼	„		
Peru, Geldl. 1854	4½ „		„		
Dito te Parijs			„		
Ecuador, Oblig. 1855	1 „	16 1/16	„	17	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 „	42	„	42¼	42⅛
Dito Uitgestelde	2½ „	16	„		
Grenada, Obligatiën	3½ „	20 11/16	„	20⅞	20 11/16
Dito Uitgestelde		6	„	6 1/16	6
Mexiko dito	3 „	18 9/16	„		
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lt. A	*f*	720	„		
Dito dito	„ B „		„		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		„		
Amerik. Bank-Aktiën			„		
Illinois Spoorweg-Aandeelen		75	„		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	85¼	„		
Louisiana			„		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 „	3⅜	„		

Handel-Maatschappij kontant 143; Russische Spoorweg doorgeë. 247⅛, 48; Hypotheek 4½ pCt. 91½; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 130½.

De markt verschilde in de meeste fondsen weinig bij de notering van gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 22 Dec. België 2½ pc. 57; 4½ pc. 99.62½; Métal. 81.87½ p; Nation. 82.81¼; Spanje 1½ pc 30.25; 3 pc. 42.75.

LONDEN, 22 Dec. Cons. 96¾; Braz. 5 pc. ——; 3 pc. Mexiko 20¼; 4½ pc. Peru 92½; 3 pc. id. 73½; 4½ pc. id. doll. bonds 79¼; Grenada uitgest. 6; id. werkelijke 20⅞; 5 pc. Venezuela 44¼; 2¼ pc. id. 17; 5 pc. Port. 48; 3 pc. Spanje 47¾; 1½ pc. id. 31⅜; Amortiz. 6¼; Coupons 10; 4½ pc. Russen 103; 5 pc. id. 113; 2½ pc. Holland 67; 4 pc. id. 101¼; Illinois Shares 69; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 90½; Ecuador 16⅞.

WEENEN, 22 Dec. Met. 5 pc. 85.20; Nat. 86.20; Bank-Aktiën 1005.—; Noord-Bahn akt. 181; Credit Anst. 249; O.-Fr. Spoorw. akt. 256; Lomb. Venetiaans. 120.—; Nieuwe 112.—; Wissel op Londen 3/m. 10.20; Goud 1¼; Zilver —.

BERLIJN, 22 Dec. Stieglitz 5de serie 105¼; 6de id. 109¼; Rusland 5 pc. 111¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100⅝; Diskonto 4.

HAMBURG, 22 Dec. Mexikanen 4⅜, Spanje 3 pc. 40; 1½ pc. 29⅛, Rusland 5 pc. 107, 4½ pc. —, Vereinsbank 98½, Noord-Duits. bank 86, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. —.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 22 Dec. Metallick 5 pc. 81⅜, Spanje 3 pc. 42; 1½ pc. 30½, Wissel op Londen 117½, Weenen 120⅛, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 4.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅝	2/m. Livorno	*f* 39⅛
Zigt „	„ 56⅛	„ Napels	„ 79
2/m. Bordeaux	„ 55⅝	3/m. Petersburg	„ 1.76
½/m. „	„ 55¾	6/w. Weenen	„ 112¾
3/m. Madrid	„ 238	„ Augsburg	„ 35⅝
„ Cadix	„ 240	„ Frankfort	„ 99⅛
„ Sevilië	„ 237	2/m. Hamburg	„ 35
„ Bilbao	„ 237	Zigt „	„ 35 3/16
„ Lissabon	„ 44	2/m. Londen	„ 11.70
„ Porto	„ 44	Zigt „	„ 11.75
2/m. Genua	„ 45¾	Rotterdam	„ ⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

Het algemeen kantoor van administratie alhier, onder direktie van Stadnitski en van Heukelom c.s., heeft bekend gemaakt, dat de coupons van door hetzelve uitgegevene certifikaten van 5 pCt. Russische Inschrijving in zilver, groot Rs. 12½, van heden af zullen worden betaald ten kantore van de Ontvang- en Betaalkas, met *f* 21.83.

STADSNIEUWS.

237ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven). 4de Klasse, 3de Lijst: N°. 13853 *f* 25000. N°. 19919 *f* 1500. N°. 512, 5220 en 16542 ieder *f* 1000. — 4de Lijst: N°. 13986 *f* 1500.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 December.

BEVALLEN (18 Dec.): J. C. Jager, geb. van der Meulen, D. — (19 Dec.): J. E. Witsen, geb. Veltman, D. - M. C. Reynders, geb. Calkoen, D. - J. Polak, geb. Meijer, Z. en D. - S. Settels, geb. Evers, Z.

OVERLEDEN (15 Dec.): T. J. Wolff, 4 m. — (16 Dec): N. A. P. W. Hoek, 7 j. — (17 Dec.): F. S. Tétar van Elven, geb. Noël. — (18 Dec.): E. van Raphaël Mendes da Costa, 81 j. - M. G. van Rinkhuyzen.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 22 Dec.

Tarwe en Rogge in een doen met weinig handel; verkocht van Tarwe: 132, 134 ℔ b. Poolsche *f* 322, 335; 160/2 ℔ n. Bovenl. *f* 273.

Van Rogge: 123 ℔ Pruissische *f* 190; 124 ℔ Galatz *f* 187.

Garst *f* 3 hooger: 104 ℔ n. Old. Winter *f* 161.

Haver en Boekweit zonder handel.

Lijnzaad traag: 111/12 ℔ Tangarok *f* 350. *Raapolie* op 6/w. *f* 44¼; Vliegend *f* 43, 1°. Mei ek. *f* 42¾ a ½. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31; Vliegend *f* 29¾ a 1°. Maart ek. *f* 30 a 29¾, April *f* 30¼; Mei *f* 30½. *Hennepolie* op 6/w. *f* 35¾; Vliegend *f* 34½.

SCHIEDAM, 22 Dec. De voorraad van Granen was op heden: 1989 last gedroogde en 7308 last ligt en ongedr. Rogge; 2125 last gedr. en 308 last ongedr. Gerst; 274 last Tarwe; 737 last Haver. — Moutwijn *f* 13,25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20,— per Ned. vat zonder fust zonder de belasting. Spoeling *f* 2,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 22 Dec. De Jonge Prins Hendrik, en Klein, Sophia Koningin den Nederlanden, beide Batavia. - Spiesen, Nicolaus, Smirna - Ouwehand, Preciosa, St. Ubes.

HELVOET, 22 Dec. Hazewinkel, Veendam, Triëst. - Pordio, San Pasquale, Triëst, l. v. Dartmouth.

BROUWERSHAVEN, 22 Dec. Franzen, Zwerver, Wijnkoopersbaai, n. Rott. - Hashagen, Arnold Böninger, Rott. n. Baltimore.

UITGEZEILD:

HELVOET, 22 Dec. Earl of Auckland (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 23 December, in lading naar:

Maintz,	J. Hammer, Mainz N°. 3.
Keulen,	Th. Wemmers, Cölln, N°. 7.
Mannheim,	J. Polsen, Beurs van Rotterdam.
Dusseldorp,	H. Hell, Johanna Maria.

AMSTERDAM, 15 December, vertrokken naar:

Mannheim,	W. Boumeester, Carolina.
Urdingen,	D. J. v. Uden, Erkentelijkheid.

Rijnhoogte ARNHEM, 22 December 5 p. 0 duim. KEULEN, 22 „ 4 vt. 1 „

Advertentiën.

(885) Heden overleed, na een langdurend maar geduldig lijden, mijne hartelijk geliefde Echtgenoote AN... MARGARETHA OP DE MACKS, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, in den nog jeugdigen ouderdom van 29 jaren.

Ik verlies in haar eene getrouwe en zorgvolle Echtgenoote, en mijne drie kinderen (te jong om hun verlies te beseffen) eene teedergeliefde Moeder.

H. N. DE VEER.

AMSTERDAM, 21 December 1858.

Wordt gevraagd met P° Februarij, tegen goed loon, eene **Dienstbode**, niet beneden de 30 jaren, van de R. C. Godsdienst, voor de stad Hoorn (Noord-Holl.) om in eene Huishouding van twee menschen de huiselijke werkzaamheden waar te nemen. Zij die van eerlijkheid en goed gedrag bewijzen kunnen overleggen, vervoegen zich met *franco* brieven onder lett. D. P. aan het Bureau dezer Courant. (88

Men vraagt voor eene **Kostschool**, iemand van de R. K. Godsdienst, in staat om grondig Onderwijs te geven in de *Engelsche* en *Fransche* talen, alsmede een **R. K. Hulponderwijzer** voor eene **openbare School**, bekwaam in het geven van les in de Muzijk en Zang. Beiden tegen goede belooning. Adres onder Lett. P. aan den Boekhandelaar P. N. VERHOEVEN te 's Bosch, *franco*. (88

Er wordt gevraagd, om tegen 1° Februarij in dienst te treden, bij een Pastoor op een dorp in N.-Holland, eene **Dienstbode** die met Plooijen, Naaijen, de Wasch en eenig Huiswerk goed kan omgaan, niet beneden de 30 jaren en van goede getuigschriften voorzien. Men vervoege zich met *franco* brieven onder lett. H. K. bij den Boekhandelaar J. S. DE HAAS, N. Z. Achterburgwal, G 31 te Amsterdam. (88

LIJDERS

die aan de zoo treurige als hoogst onaangename kwaal lijdende zijn, bestaande in het **ongevoelig afloopen van het water**, kunnende hiervan geholpen worden. Tot nadere inlichting kan men zich met *franco* brief aanmelden, onder letter P. aan het Bureau dezer Courant. (88

De Pillen van Holloway zijn een zeer vermaard middel voor een *zwak zenuwgestel* en *algemeen verval van krachten*. H..... D. G...., op het eiland *Urk* had een aanmerkelijk verval van krachten en een zeer zwak zenuwgestel veroorzaakt door bederven vochten. Hij beproefde velerlei geneesmiddelen, maar vond er geen baat bij. Eindelijk besloot hij tot de pillen van Holloway, welke spoedig eene goede uitwerking deden zien. Zijne sappen verbeterden, zijn hoofd werd meer helder, de maag versterkte zich, en vijf weken later was hij volkomen hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMS, Apothekers, Utrechtschestraat, Y N° 251, en Nieuwendijk, L N° 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's Establishment*. (626)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.